

Dosarul nr. 3ra-686/22
2-21003650-01-3ra-07072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: C. Guzun)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Svetlana Filincova
Victor Burduh
Aliona Miron

examinând recursul depus de Consiliul Municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului Municipal Chișinău, persoana terță Natalia Vicol cu privire la constatarea nulității absolute a actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de Primăria municipiului Chișinău și Consiliul Municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea din 29 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă :

La 11 ianuarie 2021, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP a formulat cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului Municipal Chișinău, persoana terță Natalia Vicol solicitând constatarea nulității absolute a procesului-verbal de recepție finală nr.XXX din XXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, Natalia Vicol, proprietară a apartamentului nr.XX din blocul locativ, situat în mun. XXXXX, a executat fără autorizație, în scara acestuia, o construcție între nivelul patru și cinci, prin acapararea spațiului comun. Natalia Vicol a blocat una din cele două scări, edificând peste aceasta, o construcție

alăturată apartamentul nr.XXX. Astfel, aceasta a restricționat accesul locatarilor etajului cinci, la scara din partea stângă a clădirii.

Prin Hotărârea Preturii sect. Ciocana nr.03-57 din 19 februarie 2009, s-a constatat că Natalia Vicol a construit o magazie pe scara blocului din str. XXXX, în lipsa autorizațiilor de construcție și a certificatului de urbanism, fiind încălcate prevederile art.22 din Legea nr.721 din 02 februarie 1996 privind calitatea în construcții și a Hotărârii Guvernului nr.360 din 18 aprilie 1997.

Natalia Vicol a fost sancționată cu amendă contravențională în mărime de 4000 de lei, cu demolarea construcțiilor neautorizate. Hotărârea Preturii sect. Ciocana nu a fost executată de către terțul în cauză. Mai mult, a continuat lucrările de construcție neautorizate, iar prin procesul-verbal de recepție finală nr.XXXX din XXXX, acestea au fost recepționate, atribuindu-le nr.XX, XXX și XXX.

Prin contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din XXX încheiat între Consiliul Municipal Chișinău și Natalia Vicol, încăperile nr.XXXX, au fost trecute în proprietate privată a ultimei.

Prin Scrisoarea nr.Ț-21/13 a Serviciului Protecție Civilă și Situații Excepționale, Direcția Situații Excepționale mun. Chișinău s-a stabilit că în urma examinării cazului dat, cu ieșire la fața locului, scara a doua de evacuare de la etajul cinci a blocului de locuit este blocată, prin acapararea abuzivă a ei, prin efectuarea construcțiilor neautorizate de reamenajare a încăperilor nr.XXXX.

Executarea construcțiilor date reprezintă încălcarea regulilor de apărare împotriva incendiilor și normativelor în construcții MCM E.03.02-2001, pct.6.13 și Chiot 2.08.01-89 – Clădiri de locuit pct.1.26. S-a mai confirmat că avizul Serviciului Protecție Civilă și Situațiilor Excepționale privind recepția finală a construcției nr.1/2-119 din 05 mai 2019 și cererea nr.143 din 21 aprilie 2009 referitoare la recepția construcțiile respective, nu figurează în registrele de evidență ale acestei autorități.

Prin scrisoarea nr.657 din 27 iunie 2013, Direcția Situații Excepționale mun. Chișinău a informat Procuratura mun. Chișinău că cererea Nataliei Vicol nr.1/283 din 04 iunie 2009 referitoare la recepția încăperilor nr.XXXX, a fost respinsă din cauza încălcărilor depistate, fiind informată solicitanta.

Reclamanta a mai precizat că anterior, Direcția Situații Excepționale mun. Chișinău a înmănat Nataliei Vicol prescripția nr.323 din 17 octombrie 2012 cu privire la obligarea ultimei de a debloca scara a doua de evacuare de la etajul cinci al blocului locativ din mun. XXXX, str. XXXX, în termen de până la 17 noiembrie 2012. Inspectorul Secției apărare împotriva incendiilor a Detașamentului Pompieri și Salvatori sect. Ciocana, mun. Chișinău, la 11 iunie 2013, a efectuat controlul tehnic, stabilind că prescripția nu a fost executată de către Natalia Vicol.

Serviciul de Supraveghere de Stat a Sănătății Publice mun. Chișinău a informat prin scrisoarea nr.04/4-23 – 17 din 18 iunie 2013 că nu a eliberat în anul 2009, un aviz la recepția finală pentru încăperile nr.XXXX din blocul din mun. XXXX, str. XXXX.

La fel, s-a mai menționat că Procuratura sect. Ciocana, mun. Chișinău a pornit urmărirea penală în cauza penală nr.XXXXX, conform semnelor infracțiunii, prevăzute de art.361 alin.2), lit.b) Cod Penal, pe faptul confecționării și folosirii documentului oficial fals – avizul privind recepția finală în construcții nr.1/2-199 din 05 mai 2009 pe încăperile nr.XXXX din str. XXXX.

În cadrul acestei cauze penale, Natalia Vicol a fost recunoscută și audiată în calitate de învinuit, în cadrul căreia și-a recunoscut vina, dar a refuzat să dea declarații, iar prin Ordonanța din 16 septembrie 2014 s-a încetat urmărirea penală pe motiv de expirare a termenului de tragere la răspundere penală.

La 30 octombrie 2014, reclamanta a înaintat o acțiune împotriva Nataliei Vicol, Vitalie Vicol, Petru Vicol, Denis Vicol, intervenienți accesorii IP Agenția Servicii Publice, Primăria municipiului Chișinău, Consiliul Municipal Chișinău prin care s-a solicitat anularea procesului-verbal de recepție finală, anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței și demolarea construcției neautorizate.

Prin hotărârea din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă parțial, dispunându-se anularea procesului-verbal de recepție finală, anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței și demolarea construcției neautorizate.

Prin decizia din 13 februarie 2020 a Curții de apel Chișinău, s-a dispus casarea hotărârii din 06 martie 2019, iar acțiunea reclamantei a fost respinsă.

Instanța de apel, cu referire la pretenția din acțiune privind anularea procesului-verbal de recepție finală nr.XXXX din XXXX a încăperilor nr.XXXX din str. XXXX, a conchis că potrivit cadrului normativ pertinent acest act reprezintă un act ce confirmă recepția finală a construcției, ce este întocmit de către comisia formată în corespundere cu exigențele legale, ce include și reprezentanți ai autorității publice locale. Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că pretențiile privind anularea procesului-verbal de recepție finală urmează a fi înaintate împotriva autorității publice locale sub egida căreia a fost întocmit procesul-verbal de recepție finală contestat. Cu referire la pretenția din acțiune privind anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată nr.XXX din XXXX încheiat între Consiliul Municipal Chișinău și Natalia Vicol, instanța de apel a stabilit că aceasta a fost înaintată doar împotriva cumpărătorului, iar vânzătorul are doar calitatea de intervenient accesoriu, astfel omisiunea de a înainta pretenția respectivă împotriva tuturor părților corespunzător denotă necesitatea respingerii acesteia.

Din aceste motive, la 11 decembrie 2020, a depus la Primăria și Consiliul Municipal Chișinău o cerere prealabilă prin care a solicitat constatarea nulității absolute a procesului-verbal de recepție finală nr.XXXX din XXX, iar la 28 decembrie 2020, a primit răspunsul Primăriei mun. Chișinău nr.52/947 din 17 decembrie 2020, fiind informată că de soluționarea sesizării este competentă instanța de judecată.

Mai consideră că acțiunea în cauză nu este prescrisă extinctiv, fiind în prezența unei nulități absolute. Actul administrativ contestat este bazat pe un act fals – avizul Direcției Situații Excepționale mun. Chișinău. A mai precizat că efectele actului dat acționează negativ continuu, prin ce conform art.165 alin.3), art.209 alin.3) din Codul administrativ nu există un termen de prescripție pentru acțiunea în constatare.

Prin încheierea din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respins demersul înaintat de Primăria municipiului Chișinău și Consiliul Municipal Chișinău cu privire la declararea acțiunii înaintată de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP împotriva Primăriei mun. Chișinău și

Consiliului Municipal Chișinău, persoana terță Natalia Vicol cu privire la constatarea nulității absolute a actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind inadmisibilă (f.d.89-90).

Prin hotărârea din 29 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis acțiunea depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP și s-a constatat nulitatea procesului-verbal de recepție finală nr.XXXX a încăperilor nr.XXXX din str. XXXX (f.d.106, 109-114).

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, cu respectarea termenilor prevăzuți de art.232 din Codul administrativ, la 04 octombrie 2021, Primăria municipiului Chișinău și Consiliul Municipal Chișinău au depus apel împotriva hotărârii instanței de fond, iar la 06 decembrie 2021, a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 29 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, sau la caz declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă (f.d.116-117, 126-138).

Prin decizia din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Primăria municipiului Chișinău și Consiliul Municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea din 29 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (fd.158, 159-175).

Instanța de apel a apreciat ca fiind justă soluția instanței de fond, care a constatat și elucidat circumstanțele pentru soluționarea cauzei.

Instanța de apel a reținut că, prevederile legale în vigoare la data emiterii actului contestat, reglementa dreptul fiecărei persoane, care se considera vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu era mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, de a solicita instanței de contencios administrativ competentă anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate. Prin urmare, instanța ierarhic inferioară a respins argumentul invocat de apelant că reclamantul/intimat prin acțiunea sa nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 al Codului administrativ și pe acest temei acțiunea urma a fi declarată inadmisibilă.

Totodată, instanța de apel a mai reținut că prin recepționarea construcțiilor menționate: s-a legalizat blocarea scării blocului locativ, s-a încălcat dreptul de proprietate a locatarilor, precum și s-a pus în pericol viața și sănătatea locatarilor prin blocarea unei căi de evacuare antiincendiară. Membrii asociației ai intimatului sunt locatarii blocului locativ situat în mun. XXXX, iar scopul intimatului este apărarea intereselor membrilor săi și administrarea patrimoniului comun al acestora, potrivit art.21 lit.e) al Legii condominiului în fondul locative nr.913 din 30 martie 2000, Asociația de coproprietari este obligată să asigure respectarea intereselor tuturor membrilor asociației la stabilirea condițiilor și modului de posedare, folosire și dispunere de proprietate comună.

Instanța ierarhic inferioară a reținut ca fiind neîntemeiat argumentul invocat de apelant precum că, prin decizia din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a examinat o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept, punctând în acest context că, se atestă că instanța de apel prin decizia

menționată a respins acțiunea înaintată de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 pe motiv că aceasta a fost înaintată nu împotriva tuturor părților corespunzătoare, prin urmare, pretențiile privind anularea procesului-verbal de recepție finală urmând a fi înaintat împotriva autorității publice locale sub egida căreia a fost întocmit procesul-verbal de recepție finală contestat.

În această ordine de idei, Completul de judecată al instanței de apel a concluzionat că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunea este admisibilă, iar careva temeuri suplimentare de inadmisibilitate a acțiunii înaintate nu au fost reținute.

Referitor la fondul cauzei, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond care a conchis că edificarea construcțiilor nr.XXX din str. XXXX, apartamentul nr.XXX au fost efectuate de Natalia Vicol, în mod neautorizat, or, la recepționarea lor de către comisia de recepție nu au fost prezentate de Natalia Vicol avizele Direcției Serviciului de Salvatori și Pompieri, Serviciului de Supraveghere de Stat a Sănătății Publice și Inspectoratului Ecologic de Stat privind execuția de facto a construcției, prin urmare autoritatea publică la emiterea procesului-verbal de recepție finală nr.XXXX din XXX a încălcat prevederile art.6 și 13 din Legea privind calitatea în construcții nr.721-XIII din 02 februarie 1996, pct.13 și 18 din Regulamentul de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente, deoarece în lipsa avizelor corespunzătoare ale organelor de stat responsabile, recepția acestor construcții urma să fie respinsă.

În consolidarea concluziei, instanțele ierarhic inferioare au stabilit cu certitudine că aceste încăperi au fost construite, fără nici un fel de studiu prealabil, nefiind emis certificatul de urbanism și autorizația de construire, acte care erau obligatorii de a fi eliberate Nataliei Vicol, prin contrapunerea art.22 din Legea privind calitatea în construcții nr.721-XIII din 02 februarie 1996 și pct.2 și 3 din Regulamentul privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.360 din 18 aprilie 1997, iar apelanții erau obligați să verifice dacă au fost sau nu eliberate anterior asemenea acte.

La 03 martie 2022, Consiliul Municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău au depus recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, iar la 10 iunie 2022, au prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 02 martie 2022 a Curții de Apel, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.177-178, 188-194).

În susținerea recursului au indicat că, instanța de fond cât și instanța de apel au determinat incorect obiectul probațiunii, adică circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, care trebuie determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la temeiul pretențiilor și obiecțiilor părților, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate art.238 alin.(2) din Codul administrativ și art.195 Cod administrativ în coroborare cu art.118 alin.(3) Cod de procedură civilă. Stabilirea incompletă a circumstanțelor de fapt care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii are ca efect aplicarea eronată a normei de drept material și, prin urmare, duce la casarea deciziei instanței de apel și instanței de fond.

Mai indică că Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate potrivit statutului „Dispoziții generale” - Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate este creată din inițiativa proprietarilor locuințelor privatizate și funcționează în temeiul Legii privatizării fondului de locuințe nr.1324-XII din 10 martie 1993 și al altor acte normative ce reglementează raporturile de proprietate asupra locuințelor, întreținerea, exploatarea și deservirea lor. Întreaga activitate și toate raporturile Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate se reglementează prin contracte respective (inclusiv prin contracte pentru întreținerea și deservirea locuințelor și terenurilor aferente blocurilor de locuințe, încăperilor cu altă destinație decât cea de locuință ce aparțin altor proprietari, pentru deservirea încăperilor arendate).

Astfel, consideră că între Asociația de Coproprietari în Condominium (ACC) și Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate (APLP) există distincții reale. Cu toate că în ambele asociații fondatori sunt proprietari de locuințe, însă desfășurarea activității sunt diferite. Asociația de Coproprietari în Condominium activează în baza Legii nr.913 din 30 martie 2000 și alte acte legislative și normative, iar Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate își desfășoară activitatea în temeiul Legii privatizării fondului de locuințe nr.1324-XII din 10 martie 1993.

Menționează că instanțele inferioare, constatând nulitatea procesului-verbal de recepție finală nr.XX din XXXX prin care au fost recepționate încăperile nr.XXX, din str. XXX, apartamentul nr.XXX mun. XXX, nu au ținut cont că există diferența dintre Asociația de Coproprietari în Condominium și Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate, astfel eronat a făcut trimitere la motivarea hotărârii/deciziei sale la prevederile art.5; art.15 alin.(2) lit.b) și art.21 lit.e) al Legii condominiului în fondul locativ nr.913 din 30 martie 2000.

În susținerea poziției au făcut referire la prevederile art.21, 22 alin.(4), alin.(5), 24, 25 din Legea privatizării fondului de locuințe nr.1324 din 10 martie 1993.

Prin urmare, consideră că Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP neîndreptățit a înaintat acțiunea în instanța de judecată invocând pretinsa încălcare a dreptului de proprietate de către terț Natalia Vicol a tuturor locatarilor membri ai Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate. Or, o asemenea acțiune urma să înainteze nu gestionarul, dar numai proprietarul blocului locativ, în cauză, Consiliul Municipal Chișinău.

Sub acest aspect, consideră că instanțele inferioare la examinarea cauzei au dat mai mult o apreciere arbitrară și au omis să se expună asupra tuturor probelor prezentate de către părți și de terț ca de exemplu: despre certificatul nr.38 din 09 martie 2009, prin care Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP își exprimă acordul la darea în exploatare a încăperilor vizate.

Nu a dat apreciere instanțele judecătorești inferioare nici probelor care confirmă faptul că la reconstrucția apartamentului nr.XXX cu încăperile adăugătoare devenite litigioase și-au exprimat acordul prin declarații autentificate notarial membri ai Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate ca Nicolae Mocani prin declarația din 17 februarie 2009, Natalia Răileanu prin declarația din 18 februarie 2009, Victor Morogov prin declarația din 17 februarie 2009. Astfel, consideră că, în condițiile în care nu a fost anulat acordul exprimat prin certificatul nr.38 din 09 martie 2009 poziția

Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP este contradictorie cerințelor înaintate de anularea recepției finale a încăperilor menționate.

Instanțele inferioare nu au dat nici o apreciere asupra faptului că procesul-verbal de recepție finală a fost semnat și ștampilat de președintele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP, ce denotă că intimata Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP și-a exprimat acordul la recepția finală a lucrărilor executate.

Totodată, nu s-a luat în considerație de către instanțele inferioare că spațiul recepționat prin procesul-verbal de recepție finală nr.XXX din XXXX și ulterior supus privatizării era în proprietatea administrației publice locale, respectiv, ultima având dreptul de proprietate și temei legal de a recepționa lucrările executate de către Natalia Vicol, oferindu-le statut de spațiu locativ și a dispune înstrăinarea acestui spațiu locativ.

Mai indică că instanțele inferioare eronat au aplicat cadrul legal, inclusiv prevederile art.328 și art. 334 Cod civil cu referire la nulitatea absolută a actului juridic și au conchis că construcțiile litigioase sunt neautorizate, deoarece potrivit legislației, lucrările de construcție se consideră neautorizate atâta timp cât au fost efectuate în lipsa certificatului de urbanism și a autorizației de construire, iar odată cu recepționarea finală a lucrărilor prin procesul-verbal de recepție finală semnat de autoritățile corespunzătoare se constată legalizarea lucrărilor, iar la acel moment și intimata Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP și-a exprimat acordul. Menționează că legalizarea lucrărilor efectuate de Natalia Vicol la replanificarea apartamentului nr.XXX din str. XXXX nu a dus la apariția dreptului de proprietate a ultimei, deoarece Consiliul Municipal Chișinău ca proprietar, având dreptul legal a înstrăinat încăperile litigioase familiei Vicol prin contractual de vânzare/cumpărare din XXXX. În atare condiții fiind încheiat un act juridic între alte părți, unde intimata Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP nu are nici o calitate, iar parte pe contract - vânzătorul Consiliul Municipal Chișinău nu a înaintat pretenții având statut procedural în cadrul dosarului.

Potrivit art.53 alin.(1) și (2) din Legea cu privire la locuințe nr.75 din 30 aprilie 2015, dreptul la reconstrucția locuințelor și încăperilor cu altă destinație decât cea de locuință din blocurile locative (în continuare încăperi) îl au proprietarul blocului sau proprietarii locuințelor, dacă prin aceasta se mărește numărul de locuințe, se îmbunătățesc condițiile de exploatare a încăperilor și nu se încalcă drepturile și interesele altor persoane.

În această ordine de idei, consideră că Autoritatea Administrației Publice Locale ca proprietar al blocului locativ din str. XXX, mun. XXXX a avut temei de drept de a recepționa construcția efectuată pe cont propriu de Natalia Vicol, oferindu-le acestui spațiu statut locativ, pentru necesitatea îmbunătățirii condițiilor de trai stringente de care avea nevoie familia Vicol, iar ulterior prin contractul de vânzare/cumpărare în calitate de vânzător a dispus înstrăinarea acestui spațiu suplimentar familiei respective, pentru a-i oferi posibilitatea la un trai decent.

Actul administrativ (procesul-verbal de recepție finală nr.XXXx din XXXX a încăperilor nr.XXXX din str. XXXX), care a fost contestat de către intimat și a fost constatat nul de către instanțele judecătorești inferioare, nu mai poate fi supus

nulității, deoarece este un act emis pentru o perioadă determinată în timp, iar după expirarea acestuia nu mai produce efecte juridice.

În aceste condiții, atât la etapa examinării în fond a cauzei, cât și în ordine de apel, instanțele judecătorești urmau să țină cont că actul administrativ nu mai produce efecte juridice și acesta nu mai poate fi declarat nul, odată ce temeiul eliberării actului administrativ s-a epuizat de la sine, lucrările de reconstrucție a bunului imobil nr. XXX cu încăperile nr. XXXX din str. XXXX au fost recepționate de către proprietarul Autoritatea Administrației Publice Locale și apoi în baza contractului de vânzare/cumpărare, transmitere/primire în proprietate privată a fost atribuit în proprietatea familiei Vicol până la începerea examinării cauzei în fond.

Or, conform extrasului electronic din Registrul bunurilor imobile reiese că bunul imobil nr. XXXX cu nr. cadastral XXXX (suprafața locativă de 31,1 m.p.), îi aparține cu drept de proprietate Nataliei Vicol, Vitalie Vicol, Petru Vicol și Denis Vicol.

Suplimentar, menționează că instanțele de judecată incorect au administrat probele din dosar și incorect au apreciat că există suficiente probe incontestabile, care ar confirma încălcarea drepturilor intimitei Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 în sensul art.5 din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000 (în vigoare la data emiterii actului) și au constatat că intimata poate fi subiect de drept reglementat prin Legea contenciosului administrativ și are dreptul la acțiune.

Totodată, administrația publică locală, respectând prevederile art.377 Cod civil al Republicii Moldova (redacția în vigoare la data emiterii actului), luând în calcul că la recepționarea construcției efectuate de către Natalia Vicol poate într-un fel sau altul să afecteze vecinii în crearea unui disconfort a solicitat Nataliei Vicol să prezinte și acordul vecinilor dacă nu sunt împotriva recepționării prin recepție finală a lucrărilor respective.

Astfel, consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că „Prin recepționarea construcțiilor litigioase s-a legalizat blocarea scării blocului locativ și s-a încălcat dreptul de proprietate a locatarilor, precum și se pune în pericol viața și sănătatea locatarilor prin blocarea unei căi de evacuare antiincendiară”, or simplele declarații fără a fi probate nu pot fi luate în considerație de către instanțele judecătorești. În acest sens, urma să fie efectuată o expertiză care ar confirma, or infirma această concluzie, or instanța de judecată nu este specialist în domeniul construcțiilor. În cazul în care un raport de expertiză în acest sens nu a fost făcut, consideră că concluzia instanțelor de judecată inferioare nu sunt bazate pe probe veridice și pertinente.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 02 martie 2022, în ședință publică (f.d.158, 159-175).

Materialele cauzei atestă că la 09 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat părților participante la proces dispozitivul deciziei recurrate (f.d.176).

La 03 martie 2022, Consiliul Municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău au depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 29 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.177-178).

Materialele cauzei atestă că, la 18 mai 2022, Consiliul Municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău au recepționat copia deciziei motivată din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.183).

La 10 iunie 2022, Consiliul Municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău au depus recursul motivat împotriva deciziei din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 29 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 02 martie 2022 a Curții de Apel, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.188-194).

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs constată că, Consiliul Municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău au depus recursul cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

La 07 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP și Nataliei Vicol copia recursului depus de Consiliul Municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.138).

La 25 iulie 2022, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP, prin intermediul avocatului Igor Coban, a prezentat referința la recursul depus de Consiliul Municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău, solicitând declararea acestuia inadmisibil (f.d.209-218).

În susținerea referinței a indicat că scopul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate este gestionarea și administrarea bunurilor ce fac parte din proprietatea comună forțată și perpetuă, a membrilor săi, adică a bunurilor ce fac parte din condominiu, care este reglementată de Legea nr.1324/1993 și alte acte normative care reglementează modul de gestionarea și administrarea a condominiului. Iar Legea condominiului fondului locativ nr.913/2000 este legea care reglementează raporturile ce țin de condominiu în special modul de gestionare și administrare a acestui. Prin urmare, rezultă fără echivoc că Legea nr.913/2000 reglementează activitatea Asociațiilor Proprietarilor de Locuințe Privatizate, și respectiv, este aplicabilă litigiului în cauză.

Astfel, consideră că instanțele ierarhic inferioare în mod corect și legal au aplicat la soluționarea prezentei cauze civile prevederile Legii condominiului în fondul locativ nr.913 din 30 martie 2000.

La fel, consideră că sunt total neîntemeiate alegațiile recurenților, prin care se invocă că proprietar al holurilor, scărilor blocului etc. din blocul locativ situat în mun.

XXX, str. XXX este Consiliul Municipal Chișinău – or, dacă ar fi fost, ar fi existat înregistrarea corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile – care însă nu există. Respectiv, proprietarii ai holului și scării blocului locativ din str. XXX, inclusiv a spațiului unde au fost edificate construcțiile recepționate prin procesul verbal nr. XXX din XXX sunt proprietarii apartamentului din respectivul bloc de locuit.

În susținerea opiniei a invocat prevederile art.8 alin.(2) a Legii privatizării fondului locativ nr.1324/1993.

Astfel indică că scările și casa scării blocului locativ aparține cu drept de proprietate în condominiu tuturor proprietarilor locuințelor blocului locativ. Casele scărilor blocului locativ sunt destinate uzului comun a tuturor locatarilor. Prin urmare, alegațiile recurenților, prin care se invocă că proprietar al holurilor, scărilor blocului etc. din blocul locativ situat în mun. XXXx, str. XXXX este Consiliul Municipal Chișinău sunt totalmente neîntemeiate, și contravin legislației în vigoare. Din cele menționate rezultă și netemeinicia alegațiilor recurenților prin care aceștia invocă, că Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/267 nu a fost în drept de a înainta prezenta acțiune în instanța de judecată.

Totodată, menționează că membrii asociați ai Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/267 sunt locatarii blocului locativ situat în mun. XXX, str. XXXx. Iar scopul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/267 este apărarea intereselor membrilor săi și administrarea patrimoniului comun al acestora.

În final, consideră că instanțele ierarhic inferioare au apreciat probele în mod corect și echitabil.

La 25 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului Municipal Chișinău și Nataliei Vicol copia referinței depuse de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP, prin intermediul avocatului Igor Coban, pentru informare (f.d.220).

Prin încheierea din 23 noiembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție s-a declarat admisibil recursul depus de Consiliul Municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău împotriva deciziei din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău și s-a numit spre examinare în complet din cinci judecători.

Conform articolului 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

În speță, completul specializat pentru examinare acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticile recurente au fost expuse cu suficientă claritate.

Potrivit art.248 alin.(1) lit.d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

În corespundere cu art.21 alin.(1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Prin prisma art.194 alin.(2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La fel, aplicabile sunt și prevederile art.244 alin.(2) coroborate cu art.231 alin.(2) din Codul administrativ, conform cărora pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap.II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În sensul art.219 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Verificând argumentele invocate în recurs, prin prisma materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia că, recursul depus de Consiliul Municipal Chișinău și Primarul General al municipiului Chișinău, urmează a fi admis și casată decizia din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din considerentele ce urmează.

Din materialele cauzei rezultă că, la 11 ianuarie 2021, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP a formulat cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului Municipal Chișinău, persoana terță Natalia Vicol solicitând constatarea nulității absolute a procesului-verbal de recepție finală nr.XXX din XXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în primă instanță, prin hotărârea din 29 septembrie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a admis acțiunea depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP și s-a constatat nulitatea procesului-verbal de recepție finală nr.XXX din XXX a încăperilor nr.XXXx din str. XXXX (f.d.106, 109-114).

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 04 octombrie 2021, Primăria municipiului Chișinău și Consiliul Municipal Chișinău au depus apel nemotivat, iar la 06 decembrie 2021, a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 29 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, sau la caz declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă (f.d.116-117, 126-138).

La rândul său, fiind investită cu examinarea cauzei în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 02 martie 2022, a respins apelul depus de Primăria municipiului Chișinău și Consiliul Municipal Chișinău și a menținut hotărârea din 29 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (fd.158, 159-175).

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, colegiul lărgit al instanței de recurs constată că instanța de apel a judecat

formal cauza, nu a cercetat pe deplin starea de fapt a speței, iar drept consecință nu a stabilit cercul tuturor persoanelor ale căror drepturi sunt afectate de litigiul în cauză.

Din conținutul cererii de recurs colegiul lărgit al instanței de recurs a reținut argumentul invocat de Primarul General al municipiului Chișinău și Consiliul Municipal Chișinău precum că bunul imobil nr.XXX cu încăperile nr.XXX, din str. XXXX aparțin cu drept de proprietate Nataliei Vicol, lui Vitalie Vicol, Petru Vicol și Denis Vicol.

La capitolul dat instanța de recurs învederează că în conformitate cu art.205 alin.(1), (2) din Codul administrativ, la examinarea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată poate atrage în proces, din oficiu sau la cerere, persoane ale căror drepturi sunt afectate de litigiul în cauză.

Dacă un terț participă la raportul juridic litigios în așa fel încât hotărârea instanței de judecată ar interveni direct în drepturile lui, atunci această persoană terță trebuie atrasă în proces. Această prevedere se aplică, în special, când: a) o persoană contestă actul administrativ individual favorabil eliberat unui terț sau cere constatarea nulității acestuia; b) o persoană contestă un act administrativ individual defavorabil emis la cererea unui terț sau cere constatarea nulității acestuia; c) o persoană înaintează acțiune în contencios administrativ pentru obligarea unei autorități publice să emită un act administrativ individual defavorabil pentru un terț; d) o persoană înaintează acțiune în contencios administrativ pentru obligarea unei autorități publice să emită un act administrativ individual favorabil pentru ea și favorizarea poate fi acordată numai o singură dată sau doar pentru un număr limitat de persoane.

Totodată, potrivit prevederilor art.203 din Codul administrativ, participanți la proces sunt: a) părțile; b) persoanele atrase în proces de instanța de judecată; c) alți subiecți investiți de lege cu drept de sesizare.

În cazul din speță, înaintând acțiunea de contencios administrativ Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP a formulat pretenții împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului Municipal Chișinău, persoanei terțe Natalia Vicol, nefiind indicate în calitate de persoane terțe și Vitalie Vicol, Petru Vicol și Denis Vicol.

Or, obiectul de examinare al litigiului deferit judecății îl reprezintă verificarea legalității procesului-verbal de recepție finală nr.XXX din XXXX prin care au fost recepționate încăperile nr.XXXX din str. XXXX, deținute cu drept de proprietate atât de Natalia Vicol precum și de Vitalie Vicol, Petru Vicol și Denis Vicol.

Sub acest aspect, colegiul lărgit al instanței de recurs reține din cumulul probatoriu administrat cauzei că faptul deținerii cu drept de proprietate a încăperilor din nr.XXXX din str. XXXX de către Natalia Vicol precum și de Vitalie Vicol, Petru Vicol și Denis Vicol a fost constatat de către instanța de fond, instanța de apel precum și de instanța de recurs în cadrul cauzei de contencios administrativ conexe intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP împotriva Nataliei Vicol, intervenienți accesorii Vitalie Vicol, Petru Vicol, Denis Vicol cu privire la anularea procesului-verbal de recepție finală nr.XXXX din XXXX a încăperilor nr. XXXX din mun. XXXX, anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată din XXXX încheiat între administrația publică locală și Natalia Vicol privitor la

încăperile XXXX la apartamentul nr.XXXX (replanificate) din blocul locativ nr.XXXX, demolarea construcției neautorizate a încăperilor replanificate, și compensarea cheltuielilor de judecată. În acest context, este important de notat că obiectul de examinare al cauzei de contencios administrativ conexă menționată l-a reprezentat, de asemenea, verificarea legalității procesului-verbal de recepție finală nr.XXX din XXXX a încăperilor nr.XXXX din mun. XXXX (f.d.81-85, vol.).

Astfel, este indubitabil că Vitalie Vicol, Petru Vicol și Denis Vicol sunt participanți la raportul juridic litigios, or, printr-o eventuală hotărâre de judecată s-ar putea interveni direct în drepturile acestora asupra bunului imobil recepționat în temeiul procesului-verbal de recepție finală nr.XXX din XXXX contestat de către Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP.

În situația în care Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP nu i-a indicat pe Vitalie Vicol, Petru Vicol și Denis Vicol în cererea de chemare în judecată în calitate de persoane terțe, această obligație a revenit instanțelor de judecată investite cu împuterniciri de soluționare a litigiului în fond, prin stabilirea și elucidarea tuturor circumstanțelor esențiale cauzei, identificarea tuturor coproprietarilor încăperilor recepționate prin procesul-verbal de recepție finală contestat, ale căror drepturi ar putea fi afectate.

Or, conform art.205 alin.(1) din Codul administrativ, la examinarea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată poate atrage în proces, din oficiu sau la cerere, persoane ale căror drepturi sunt afectate de litigiul în cauză.

Analizând materialele și lucrările cauzei, instanța de recurs constată că Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, fiind instanța investită cu judecarea cauzei în prima instanță, nu a pregătit suficient cauza pentru dezbateri judiciare, întrucât nu a stabilit cercul de subiecți ale căror drepturi și obligații pot fi afectate de hotărârea judecătorească emisă asupra fondului cauzei, iar drept consecință nu a atras din oficiu persoanele care dețin cu drept de proprietate bunul imobil recepționate în temeiul procesului-verbal de recepție finală nr.XXXX din XXXX contestat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP, ca fiind lovit de nulitate.

Respectiv, prin prisma caracterului devolutiv al apelului și respectând principiile dreptului administrativ și ale unui proces echitabil, Curții de Apel Chișinău îi revenea o deosebită obligație de a exercita controlul judiciar complet, în fapt și în drept, manifestat prin verificarea corectitudinii soluției pronunțate de prima instanță, precum și să efectueze o nouă judecare în fond a cauzei.

În acest sens, instanța de apel trebuia *ab initio* să determine obiectele materiale ale acțiunii, temeiurile apariției litigiului, să stabilească obiectul probațiunii, precum și cercul de persoane, subiecți ai raportului juridic litigios.

Or, în instanța de apel, potrivit art.194 din Codul administrativ, se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept. Iar, prin prisma art.231 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile Capitolului II din Cartea a treia, dacă din prevederile prezentului Capitol III nu rezultă altceva.

Astfel, din sensul normelor citate supra și ținând cont de specificul apelului în contencios administrativ, rezultă că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de

apel trebuie să înlăture omisiunile de procedură admise de către prima instanță, printre care și atragerea în proces a terților ale căror drepturi sunt afectate de litigiul în cauză.

La aspectul dat Colegiul lărgit învederează că prin prisma art.205 alin.(5) din Codul administrativ, orice terț atras în proces poate înainta atât cereri procesuale, cât și cereri de alăturare la cererea reclamantului sau pârâtului cu privire la fondul cauzei. Terțul atras în proces poate depune o cerere proprie cu privire la fondul cauzei doar în cazurile prevăzute la alin.(2).

Prin urmare, terților le sunt inerente toate drepturile generale ale unui participant la proces, în concret să ia cunoștință de materialele dosarului, să facă extrase și copii de pe ele, să solicite recuzări, să prezinte probe și să participe la cercetarea lor, să pună întrebări altor participanți la proces, martorilor, experților și specialiștilor, să formuleze cereri, să reclame probe, să dea instanței explicații orale și scrise, să expună argumente și considerente asupra problemelor care apar în debaterile judiciare, să înainteze obiecții împotriva demersurilor, argumentelor și considerentelor celorlalți participanți, să atace actele judiciare și să exercite orice alt drept procedural acordat de legislația procedurală civilă.

Instanța de recurs consideră că neatragera în proces a tuturor subiecților raportului juridic litigios afectează grav echitabilitatea procesului, deoarece nu se garantează egalitatea părților în drepturile procedurale și disponibilitatea în drepturi a participanților la proces, procesul fiind astfel lipsit de contradictorialitate.

Cerința procedurilor de contradictorialitate prevăzute de articolul 6 CEDO implică oportunitatea de a cunoaște și a comenta la proces observațiile făcute sau dovezile prezentate de cealaltă parte litigantă. Contradictorialitatea, în esență, presupune că materialul în cauză sau probele sunt puse la dispoziția ambelor părți (Ruiz Mateos c. Spaniei, 23 iunie 1993).

Întru respectarea contradictorialității, procesul judiciar trebuie organizat astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept, care are legătură cu pricina dată judecării și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Astfel, contradictorialitatea impune cerința ca nici o măsură să nu fie ordonată de instanță înainte ca aceasta să fie pusă în discuție contradictorie a părților.

Realizarea acestui principiu constă în asigurarea egalității părților în drepturile lor procesuale în fața instanței de judecată, or, părțile au aceeași posibilitate de a-și apăra drepturile și interesele legitime. Această garanție rezultă și din prevederile art.56 alin.(2) din Codul de procedură civilă, din care rezultă că participanții la proces au aceleași drepturi și obligații procesuale generale.

Cerința „egalității părților” prevede ca fiecare parte implicată să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cazul său, în condiții care să nu o poziționeze într-un dezavantaj substanțial vis-a-vi de partea litigantă adversă (Brandstetter c. Austriei, 28 august 1991).

Egalitatea în fața legii și a justiției, în esență, presupune că Legea e aceeași pentru toți. Respectiv, acest principiu se manifestă *inter alia* prin faptul că în cadrul pricinilor

civile se valorifică același volum de garanții de către toți titularii de drepturi, adică egalității tuturor persoanelor.

Astfel, egalitatea părților denotă capacitatea procedurală egală a litiganților pentru a susține cauza și de obicei se suprapune cu principiul contradictorialității, în ceea ce privește accesul la probe și cunoașterea lor, iar în baza jurisprudenței consecvente a Curții nu este clar dacă aceste principii, de fapt, au o existență independentă unul față de altul (Yvon c. Franței, 24 aprilie 2003, §§ 29-40).

Problemele cu caracter de non-divulgare a probelor către organele apărării pot fi analizate atât din punct de vedere al cerinței ce impune caracterul contradictoriu al procedurii (capacitatea de a cunoaște și de a evalua probele în fața judecătorului), cât și din punct de vedere al asigurării egalității părților (capacitatea de a cunoaște și evalua probele în condiții egale cu partea adversă).

Trebuie să existe garanții procedurale adecvate potrivite cu natura cauzei și potrivite cu miza pusă în joc de părțile litigante, care pot include oportunități de a:

- a) prezenta probe,
- b) contesta probele incriminatoare;
- c) prezenta argumentele cu privire la aspectele cauzei (H. c. Belgiei, 30 noiembrie 1987, §§49-55).

Prin prisma acestui principiu, partea adversă nu trebuie să beneficieze de privilegii suplimentare menite să promoveze punctul său de vedere, cum ar fi dreptul de a fi prezent în fața unei instanțe în timp ce cealaltă parte este absentă (Borgers c. Belgiei, 30 octombrie 1991, §§24-29).

Rezumând dezideratele expuse supra, Colegiul lărgit conchide că nici prima instanță, nici instanța de apel nu au asigurat măsuri minime de protecție a unui proces judiciar echitabil, contradictoriu, cu antrenarea în proces a tuturor subiecților participanți la raportul juridic litigios, garantându-le posibilitatea de a se folosi în condiții egale de toate mijloacele procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Această ipoteză profilează ideea că instanțele inferioare au judecat formal cauza, fapt ce constituie o violare a articolului 6 § 1 CEDO și a dreptului litiganților la un proces echitabil.

Având în vedere că instanțele de judecată investite cu examinarea fondului cauzei nu au atras în proces toți subiecții participanți la raportul juridic litigios, precum și nu le-au asigurat un proces judiciar echitabil și contradictoriu, iar acest lucru poate fi rectificat de către instanța abilitată să se pronunțe atât cu privire la chestiuni de fapt, cât și la cele de drept și să reexamineze pe deplin litigiul, Colegiul lărgit consideră necesar de a casa integral decizia din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău și să restituie cauza instanței de apel, pentru o nouă judecare în ordine de apel, în alt complet de judecată.

Conform art.258 alin.(3) și art.248 alin.(1) lit.d) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul depus de Consiliul Municipal Chișinău și Primarul General al mun. Chișinău.

Se casează integral decizia din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău și se restituie cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/267 COOP împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului Municipal Chișinău, persoana terță Natalia Vicol cu privire la constatarea nulității absolute a actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată, spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Galina Stratulat

Svetlana Filincova

Victor Burduh

Aliona Miron